

بحیثیت مسلمان زموں پر انفرادی او اجتماعی ذمہ داریانے کومے دی ،
دے موضوع باندے یو مختصر او جامع رسالہ.

بحثیت مسلمان زموں پر ذمہ داری

پینتو

مرتب
مولانا مفتی محمد لیاق دزانی
صاحب
حفظ اللہ

العلم پبلیکیشنز

بحیثیت مسلمان زموںپر ذمہ داری

ابومعاویہ مولانا مفتی محمد ایاز رحمۃ اللہ علیہ

العلم پبلیکیشنز محلہ جنگی پشاور

091-2590315

فهرست

صفحه	عنوانات	نمبر شمار
2	انفرادی ذمه داری	1.
5	ایمان	2.
8	عمل	3.
12	د اصلاح طریقه او لاره	4.
15	زمونبره کار	5.
16	زمونبر حال او جائزه	6.
17	اجتماعی ذمه داری	7.
20	د دي ذمه داری او شهادت حق اهمیت	8.
24	دعوت دین یا قولی شهادت	9.
26	اقامت دین یا عملی شهادت	10.
29	د دواړو شهادتونو یعنی دعوت او اقامت دین جائزه	11.
37	زمونبر مقصد او طریقه کار	12.
38	نظم د جماعت	13.
42	زمونبر مطلوب کار	14.

44	15. تاسونه زمونیر مطالبه	15.
45	16. خلاصه د بیان	16.
46	17. تعارف اشاعت	17.
47	18. زمونیره اعلان	18.
50	19. زمونیر منشور (اغراض و مقاصد)	19.

بسم الله الرحمن الرحيم

په هر مسلمان باندي د شريعت څه ذمه داری عائد کيږي چي د هغه پور کول په ده بے حد ضروري او لازم دی چي د هغه نه بغير يو مسلمان، حقيقي مسلمان نه شی جوړيږي۔

د دي مثال په شان د هندوستانی مسلمان دے چي د هغه نه تپوس کړي شوي وو چي ته مسلمان يي؟ نو ډير په فخر سره جواب ورکړو چي الحمد لله زه مسلمان يم۔ تپوس کوونکی بيا سوال اوکړو چي تاله کلمه درزي؟ نو جواب يي ورکړو چي نا۔ بيا تپوس کوونکی تپوس اوکړو چي ته مونخ کوي؟۔ نو شرمندگي سره يي اوئيل چي نا! نو سائل عرض اوکړو چي بيا ته څنگه مسلمان يي؟ نو هغه جواب ورکړو چي زه حکه مسلمان يم چي زموڼږه په کور کښي د پلار نيکه لوټا او مصلي موجود ده۔ نو دغه رنگه دا مسلمان به هم د دي د ذمه داري نه بے خبر او د دي د ادا کولو نه بغير صرف د لوټي او د مصلي مسلمان به وي۔ د دي په مقابله کښي که يو مسلمان ښه او نیک وي نو هغه هم صرف په الله او رسول باندي، د هغه په کتابونو او په ورځ د آخرت باندي ايمان راوړل يا صرف مونخ کول روژه حج او زکوٰه هر څه گنډلي دي۔ بحر حال د دغه ذمه دارو نه موڼږه صرف په دي وئيلو سره نه خلاصیږو چي موڼږه مسلمانان يو او موڼږه د الله او د هغه دين منلي دي۔ موڼږه مونخ کوو، روژي نيسو، او نور عبادات هم کوو۔ په

حقیقت کښي په مونږه په حیثیت د یو مسلمان که هغه سره وی یا بنځه ، بوډا وی که ځوان ، تعلیم والا وی که غیر تعلیم والا وی- سکول ، کالج ، او د یونیورسټي طالب العلم وی که مزدور غرض دا چي د هغه تعلق د هر جنس او شعبي سره وی دوه ذمه داری یو انفرادی - دوئم اجتماعی حیثیت سره عائد کیری - چي په هغي ځان پوهه کول ، ادا کول او بل پوهه کول ضروری دی .

انفرادی ذمه داری

عام طور باندي هغه کس ته په معاشري کښي ډیر په بد نظر سره کتلي کیری چي د خپل مستقبل د پاره سوچ و فکر نه کوی ، خلق هغه بے وقوف گنږي حالانکه دنیاوی زندگی او عارضی کامیابی یو څو ورحي ده او د آخرت زندگی همیشه او نه ختمیدو والا ده- دغه رنگ د آخرت کامیابی هم د همیشه والی ده او ناکامی ئه هم د همیشه والی ده - د الله تعالی ارشاد دي-

فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ (العمران :)

څوک چي جهنم د اوور نه بچ کړی شو او جنت ته داخل کړي شو نو هغه همیشه دپاره کامیاب شو -

دنیا کښي کامیابی هم ابدی نه ده او ناکامی هم د همیشه والی نه ده لکه مثلا که یو کس امتحان کښي فیل شو نو هغه سپلمنټری (ضمنی امتحان) کښي یا راتلونکي کال کښي امتحان ورکولي شي او

بار بار موقع ملاوېږي خو که آخرت کښې يو ځل انسان ناکام شو نو بيا ورته چانس نه ملاوېږي او موږ له دا سوچ کول پکار دی چې موږ به آئنده زندگي دپاره څه کړي دی او څه تياري موکړې دی او که کړي مودې نو واقعي دغه تياري د کاميابي او نجات دپاره کافي دي؟

موږ به د دي عارضی دنيا او د دي عارضی دنياوی مستقبل دپاره هره ورځ محنت او ځان ستړی کوو او بل طرف ته موږ د خپل همیشه او اخروي مستقبل دپاره دومره څو سعی او محنت ندې کړې چې څومره د آخرت د کاميابي دپاره ضروری دې او نه مودې دپاره په صحيح طريقه چرته سوچ کړي دي - که تاسو اوسه پوري داسي نه وی کړي نوراشي اوس سوچ اوکړئ او ځان پوهه کي چې داڅه دي؟ د الله تعالی ارشاد دی-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ (حشر)

اے ایمان والو: الله نه او یریرئ او هر سرې له کتل پکار دی چې ده صبا (یعنی قیامت) دپاره څه شي وړاندې لیرلي دی- یعنی په مسلمان باندي ټولو نه اول انفرادی حیثیت سره اصلاح نفس (د خپل نفس فکر لازم دي او انفرادی اصلاح دوه کارونه کول ضروری دی، یو ایمان یعنی د عقیدې درست والي پوخ والي او دوئم د عمل جوړول اودرست کول-قرآن پاک چې چرته هم د کاميابي او جنت تذکره کړي ده نوهلته

یئ د دغي کامیائی او د حصول جنت دپاره هم دغه دوه څیزونه ایمان او عمل یی معیار گرځولی دي۔

ان الذین امنوا و عملوا الصلحت لهم جنت النعیم. (لقمان :)

بے شکه هغه کسان چي ایمان یئ راوړي دي او نیک (دنیت مطابق) عمل کوی دوی دپاره د نعمتونو باغ (جنت) دي د اصلاح نفس په سلسله کښی د ایمان مثال په شان د بیخ (جر) او بنیاد دي او د عمل حیثیت د هغي ولاړي آبادی په شان دي۔ که چري بیخ (جر) او بنیاد مضبوط نه وی نو د دي آبادی هیخ اعتبار نشته - دغي وجه نه اسلام اول په ایمان او عقیده زور ورکوی او د عقیدي د درست کیدلو او مضبوط کیدلونه بعد په عمل زور ورکوی زکه چی صحیح عقیدي نه بغیر عمل هیس حیثیت نه لری لکه څنگه چي د الله تعالیٰ ارشاد دي۔

وقدمنا الی ما عملوا من عمل فجعلناه هباءً منثورا. (فرقان)

چي کوم خلق بغیر د عقیدي نه څه عمل کوي نو د هغوی باره کښي الله فرمائی ، او دوی چي کوم عملونه کړی وی مونږه به هغي ته متوجه شو او په شان د الوزولی شوي دوي به یئ او گرځو دغه وجي نه د صحیح عقیدے حصول نه بعد د عمل نمبر راخی او د عمل نه بغیر کامیابی

نیمگری ده۔

ایمان

ایمان وئیلی کبیری د زړه دویخ نه دا عقیده ساتل او د ژبي په رشتین والی سره دا اقرار کول چي د دی تمام کائنات پیدا کوونکي ، مالک ، خالق ، مختار ، مدبر او حاکم الله تعالی دي - هغی سره هیخ مخلوق که وړو کي وی که غټ ، خاکی وی یا نوری یا ناری ، پیری وی یا فرشته وی - محمد ﷺ سره سره هر نبی وی یا ولی وی یا یو عام انسان مړه وی یا ژوندی ، بت وی یا گټه وی یا ونه ، هیخ څوک د الله په ذات و صفات نومونو او کارونو کبسی شریک نیشته ، نه په خلق (پیدائش) کبسی نه اختیار کبسی ، علم کبسی ، د عالم نظام چلولو کبسی ، مصیبت او خفگان راوستلو او لري کولو کبسی - حکم او فیصله کولو کبسی - دغه رنگ د الله نه سوا څوک د غائب چني لائق دی - د عاجزی او عبادت و بندگی یا رکوع او سجده کولو - دا توحید دي د دي په خلاف شرک چي قابل معافی نه دي -

انه من یشرک بالله فقد حرم الله علیه الجنة وماواة النار. (مأده) چا چي د الله سره شریک جوړ کړو نو الله په هغه جنت حرام کړی دی او دده حائی اوور (جهنم) دي - څه رنگ چي (سرطان) د انسان د بدن کینسر دي او انسان نه پریردی تر دي چي مړی کړی نو دغه رنگ نو شرک د انسان د روح کینسر دي او هله پی پریردی چي جهنم ته یی

اورسوی - دے وجه نه شرک نه حان ساتل او د توحید عقیده ساتل د اسلام اولني تعليم او مطالبه ده د اصلاح نفس د پاره اولني دارو دی په عقیده د توحید باندے ایمان لرلو سره سره په رسالت باندے ایمان راوړل چي څومره انبیا کرام علیهم السلام الله تعالی د نیا ته هدایت د پاره رالیرلي وو هغه ټول برحق، هدایت یا فته گناهونو پاک او دخپلي زمانے د خلقو دپاره د ژوند تیروولو نمونه او واجب الاطاعت وو ددي انبیاء کرام علیهم السلام چی کومه سلسله د حضرت آدم علیه السلام نه شوي روانه وه هغه په آخر کښي په نبی کریم علیه السلام او دریدله اوس د نبی کریم ﷺ نه بعد بل نوي پیغمبر به نه پیدا کیږی نبی علیه السلام خاتم الانبیاء دي او مونږ مسلمانانو باندي د نبی علیه السلام تابعداری او اطاعت فرض دي لکه څنگه چي د الله ارشاد دي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ (نساء: ۵۸)

اے ایمان والو! د الله او (دهغه) درسول تابعداری اوکړئ او په حدیث پاک کښي هم راغلي دی-

من اطاع محمدا فقد اطاع الله ومن عصي محمداً فقد عصي الله.

(مشکوٰة)

چا چي د محمد ﷺ تابعداری اوکړه نو هغه د الله تعالی تابعداری اوکړه او چا چي د محمد ﷺ نافرمانی اوکړه نو په حقیقت کښي هغه د الله تعالی نافرمانی اوکړه د نبی صلی الله علیه وسلم په رسالت باندي د ایمان

ساتلو تقاضه دا ده چې مونږه سنت طریقي خپلي کړو په هره موقع په هر کار کې هغه صورت وی اوکه سیرت وی یا اخلاق او کردار یا سیدل کیناستل، خوراک خکاګ، خوشحالی غم، عبادت وی اوکه معاشرت وی، ټول په ټوله د نبی کریم صلی الله علیه وسلم د سنت په طریقي سره ادا کول ضروری دی. دغه رنگه په آخرت باندې ایمان دا دي چې دنیا کښي هر قسم خلق اوسیري نیک او بد او مظلوم لیکن دنیا کښي نه بد سړی ته د هغه د بدئي اونه ظالم ته د هغه د ظلم سزا ملاؤ شوه اونه نیک او مظلوم ته د هغه د نیکی او مظلومیت څه بدله ملاؤ شوه دغي وجه نه یو داسي ورځ پکار ده چې په هغي کښي ظالم او بدکار ته د هغه د ظلم او د بد کاری سزا ملاؤشی او نیک او مظلوم ته د هغه د نیکی او مظلومیت بدله ملاؤشی او هغه ورځ د قیامت ده د قیامت راتلل دا د الله د عدل او د انصاف تقاضه ده که چري قیامت نه وی نو بیا به ډیر غټ ظلم کیدو دغه رنگه بیا په جنت او جهنم عقیده ساتل چې د نیک او بدکارو خلقو د سزا او جزاء مقامات دی. او ورسره قبر (برزخ) زندگي باندي ایمان ساتل. دغه رنگه په فرشتو او په تقدیر باندي او د الله تعالی په کتابونو باندي ایمان ساتل، چې الله تعالی په دنیا کښي د زندگي تیروولو د پاره خپله حکم نامه، قانون او د ژوند د ستور د کتابونو په شکل کښي دي دنیا ته راولیرلو په دي کښي آخري کتاب هغه قرآن پاک دي، چه په هغي عقیده ساتل، د هغي مطابق ژوند تیروول او دي لره خپل قانون تسلیمول داپه مونږه فرض دی.

مختصر دا چي په دي ٲولو ایمانیاتو باندي ٲځه عقیده ساتل ٲولو نه اول فرض دی او د دي ایمانیاتو په سلسله کښي عقیده د توحید د ٲولونه اهمه او رأس العقائد ده که چری یو انسان په باقی عقائدو مثلاً د الله تعالی وجود، رسالت، آخرت، فرشتو، تقدیر، او په کتابونو وغیره باندي خو عقیده ساتی لیکن عقیده د توحید نه لری. او بل څوک د الله سره په هر حیثیت چي وی شریک جوړوی نو د دي سړی دا باقی عقائد هم قابل قبول نه دی د دغه رنگه خلقو تذکره الله څه داسي کړي ده-

وما یؤمن اکثرهم بالله الا وهم مشرکون- (یوسف: ۱۰۴)

ډیر خلق (باقی ایمانیاتو باندي د توحید نه بغیر) ایمان راوړ لو سره هم مشرکان وی-

عمل

د اصلاح نفس په ضمن کښي عقیده او د ایمان نه بعد د عمل نمبر راځی چي د یو مسلمان عقیده د قرآن او سنت مطابق درست شی نو هغه نه بیا د عمل مطالبه کیږی او دا عمل د دي ایمان او عقیدي عملي ثبوت وی-

اوس سوال دا دي چي عمل څه شی دي عام طور باندي مونږه دا گڼو چي عمل صرف مونځ ذکر تلاوت روژه او حج ته وئيلي کیږی او بس، حالانکه د عمل دائره ډیره وسیع (فراخه) ده عمل وئيلي کیږی عبادت، اخلاق معاملات اور معاشرت ته په عبادت کښي مونځ ذکر تلاوت حج جهاد دعا قربانی خیرات اور صدقات وغیره راځی او اخلاق

نوم دي د رشتين والی، صبر شکر، دیانت، احسان ایفاء عهد (وعده پوره کول) حسن خلق او حسن سلوک کول دغه رنگه معاملات هم د عمل یو حصه ده چی کومه معامله صحیح او کومه غلطه او ناجائزه ده کومه طریقه د آمدن (گټلو جائز او کومه ناجائز ده د گټلو څه طریقه ده او د خرچ کولو څه طریقه ده داسي نه چي د پاک او پلټ هیڅ تمیز پکښي نه وی معاشرت وئیلی کیږی د ژوند تیروولو طریقي ته چي یو انسان خصوصاً مسلمان په یوسوسائتي (معاشره) کښی ژوند تیروی نو د ده په چا باندي او څنگه حق دي او په ده باندي د چا چا حق او کوم یو حق لازم دي او ورسره د ناستي پاستي، خوراک څکاګ او د لباس وغیره اچولو ادا څه دی دغه رنگه که معاشره کښي څه جهګر وغیره اوشوه دعوی یا معامله راغله یا اختلاف پیدا شو نو دا به د کوم قانون مطابق حل کول غواړی. او هغه قانون د شریعت قانون او د دین د وئیلی شوی حقوقو او آدابو نوم دے د عمل د حقیقت مختصر بیان دے څنگه چي په دي اعمالو عمل کول ضروري او د دي نه بغیره اصلاح نفس نه کیږی دغه رنگه اعمال عبادات ذکر او تلاوت دعا اور خیرات اخلاق او معاملات اور ژوند تیروولو د پاره یو ضروری شرط چي د هغي نه بغیر د عمل د الله په دربار کښی شرف قبولیت نه شی حاصلولی لکه مونځ بغیر اودس نه نه ادا کیږی نوکه چرته یو مسلمان ډیر محنت او خشوع او خضوع سره یو عمل اوکي کښ بهر سومر ه غټ عبادت ولي نه وی

لیکن چي هغه شرط پکښی پورانه وی نو په دي صورت کښی تمام محنت او عبادت و عمل هیس نه دي لکه سنگه چی ارشاد دي.

فحبطت اعبالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا. (کهف ۱۵۵)

یعنی د دغي شرط نه بغير عبادت کونکي عمل په ورځ د قیامت په مونږه نه تلوی یعنی هغه قابل قبول نه دي. او هغه شرط دا دی چی دا عمل د نبی په طریقی سنت باندي کول زکه الله ته هغه عمل قبول دي چي په هغي کښي رنگ محمدی ﷺ وی. الله ته صرف عمل کول مطلوب نه دي بلکه هغه عمل مطلوب دي چي د محمد رسول الله د سنت د طریقی مطابق ادا کړی شی او چي په هغي د سنت مهر لیریدلی وی سرنگه چی د یو ملک سکه (روپئی) هغه وخت پوري قابل قبول نه وي یا تر هغه وخته پوري واغستلو او خر سولو قابل نه وی تر سو پوري چي په هغي د مرکزي بینک مهر او اعتماد نه وي گنی هغه به جعلی او نقلي تصور کیری صرف دا نه چي جعلی د نو په دي هیس نه ملاویري بلکه جعلی سکه (روپئی) به برآمد کیدلو سره سزا اور قید هم دي دغه رنگه هغه عمل چی د سنت مطابق نه وي هغه صرف ناقابل قبول نه بلکه به هغي باندي به په ورز د قیامت الله مواخذه (نبول) هم کوي لکنس سنگه چی د رسول الله ارشاد دي

لیس منامن عمل عملا بغير سنتنا. (جامع الصغیر)

هغه کس زموڼږ نه دي (دامتی کولو دعوی یې جمع نه ده) چې عمل خو کوی خو لیکن زموڼږ د سنت د طریقي نه بغیر پخپله طریقي سره چې کم عمل او عبادت د سنت طریقي خلاف اوکړي شي نو هغي ته بدعت وئيلي کيږي چې د مشرک نه بعد ټولو نښ غټه گناه ده ارشاد نبوی^ص دي.

کل محدثه بدعة وکل بدعة ضلالتة. (مشکوة)

په دین کښی هر هغه نوي خبره اوکار چې د ثواب په نیت اوکړي شي هغه بدعت دي او هر بدعت هغه گمراهی ده یعنی هغه کار او طریقه چې په قرآن کښی نه وي نبي کریم^ص او د هغي صحابه کرام^{رض} نه وی کړی اونه ده تابعین او تبع تابعین نه د هغي ثبوت ملاویری او یو کس یې دین او عبادت گنږي او ثواب په نیت سره یې کوي نو هغه بدعت دي بهر حال عمل او عبادت د پاره شرط دي د نبي کریم^ص د سنت طریقي باندي کول دا خو هغه ذمه داري ده چې په یو مسلمان باندي انفرادی حیثیت سره د اصلاح نفس په سلسله کښی لازم کيږی یعنی د ایمان او عقیدي درست کول او مضبوط کول او عمل درست کول دپته مونه د فرد اصلاح وایو او دغي کار د نبي کریم صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو په زمانه کښي د اصلاح معاشري او تشکیل د معاشري کښی اهم کردار ادا کړي وو نبي کریم صلی الله علیه وسلم هم د ټولو نه اول هم په دی

دوو خبرو محنت او کړو نو هله چرته پاک صفا او یو معیاری معاشره وجود ته راغلی لیکن افسوس چي نن تقریبا تمام مذهبي پیشوا او سیاسي رهنما اصلاح معاشره د پاره کوشش کونکي اسلامي ریاست او خلافت د قیام د پارښ جدوجهد کونکي تنظیمونه اداري اوانجمني په دي خبره سه توجه هم نه ورکوي او نه د دي ضرورت محسوس کوي د دي مثال د هغه معمار (گلگزار) دي چي عمارت جوړاوی لیکن د بنیاد ضرورت اهم گنډي یا بنیاد مضبوط جوړولو باندي هیڅ توجه نه ورکوی دا طریقه د نبوی طرز اصلاح نه ډیر مختلف ده دغه وجه ده چي د اصلاح کوشش کولو باوجود اصلاح نه کیږی.

د اصلاح طریقه او لاره

اوس سوال دا دي چي د دي ایمان او د عمل د اصلاح د پاره کمه طریقه او لار خپلول غواړي آیا مونږه چرته غارونو یا حنګلوته لار شو او هلت کښي مجله کښی اوکو دنیا پر یردو خپل اولاد خزه بچي کاروبار پر یردو یا چرته یو لیډر او پیر فقیر په لاس کښی لاس ورکوي یا دي د پاره په دغي عمر کښي مدارس ته تلل او ابتدائي درجو نښن واخله تر ده آخر پوري یو مولا یا پیر یا امیر صاحب د کتاب شپه او ورز ورد شروع کوي یا تسبیح په لاس کښی راوخلو او صرف ذکر او دعا باندي خپله اصلاح اوکو؟ راشي مونږه

به تاسو ته هغه بهترین طریقه د اصلاح او د عمل او ایمان د پوخ والی لار او فائو چي د هغی په ذریعه سره د اسلام ابتدائی او اولین جماعت صحابه کرام^{رض} اصلاح اوشو چي د هغی نه دوي ایمان او عقیده ایزده کړه چي د هغی په ذریعه سره دوي خپل عمل درست کو او داسي هدایت ورته ملاؤ شو چي مالک د عرش پخپله د هغوی د هدایت یافته کیدلو اعلان اوکو.

(اولئک هم الراشدون) حجرات: ۷ دغه خلق کامیاب دی

(اولئک هم المهتدون) بقره: دغه خلق هدایت یافته دی

(اولئک هم المؤمنون حقاً) انفال م: دغه خلق ریشتي مومنان دی

(اولئک الذین هدی الله فبهذا هم اقتده) انعام: ۹۰

دا هغه خلق دي چي الله ورته هدایت کړي دي نوته د دوی هدایت پسي روان شه هغه لاره او طریقه صرف او صرف د الله کلام یعنی قرآن پاک دي چي د صحابه کرام^{رض} اصلاح یئ اوکړه هدایت یی ورکړو صرف دومره نه بلکه دا قانون یئ جوړ کړو چي.

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ (بقره)

یعنی هغه قرآن چي په میاشت د رمضان کښي نازل شوي د تمام دنیا خلقو دپاره ترد ابد پوري د هدایت ذریعه او ضامن دي او صرف په نوم هدایت نه دي بلکه داسي هدایت او اصلاح چي د هغی په شان اصلاح او هدایت نه دنیا عاجز ده.

ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم . (بنی اسرائیل: ۹)

یعنی د قرآن هدایت مضبوط او قوی هدایت دي هم دغي طرف ته امام مالک اشاره کوي چي

لن يصلح اخر هذه الامة الا ما اصلاح اولها

د دی امت محمدیه صلی الله علیه وسلم د آخری خلقو اصلاح به هم په هغه طریقه کبیری چي څنگه د رومني خلقو (صحابه کرامو) شوي وه صحابه کرامو اصلاح نبی کریم صلی الله علیه وسلم د قرآن په ذریعه سره کړي وه.

لقد منَّ الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين- (ال عمران: ۱۳۶) بے شکه الله تعالی په مومنانو غټ احسان او کړو چي په دوی کښي لری د دوی (جنس) نه یو پیغمبر راولیرلو چي د الله آیتونه به دوی باندي او پاکول یعنی تزکیه) به کوی د دوی او د الله د کتاب او سنت تعلیم به ورکوی اگر چي دوی مخکښي د دینه په گمراهی بنکاره کښی وو غرض دا چي د ایمان، عقیدي او د عمل د اصلاح ذریعه قرآن دي نن صبا چي مونږ کښی څومره غلط عقائد او بد عملی هر طرف په نظر راخی سره د دینه چي د اصلاح معاشرې چغي وهو او کوشش کوو نو ددي اصل وجه د قرآن نه لري والي قرآن نه بے خبری او د قرآن به معنی او مقصد ځان نه پوهه کول دی او د مصلحین

(اصلاح کوونکو) طریقه هم د قرآن نه بغیر ده نو اصلاح نه کبیری اوکه چرته کبیری نو هغه هم ناقصه نه ده اصلاح پته وي چي د کومو امورو اصلاح کول غواړی او نه د اصلاح ذریعه او لاره معلومه ده حالانکه الله تعالی پخپله په قرآن کبسی مونږ ته بیان کړي ده.

ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم فُسقون. (مائدة: ۸۱)

یعنی که چري دي خلقو د الله په توحید او د نبی په تابعداری او په هغه کتاب یعنی قرآن چي په نبی صلی الله علیه وسلم نازل شوي دي په هغي ایمان ساتلے نوسره د مسلماني نه به یی غیرو (کفار) لره دوست نه جوړ ولي خو لیکن په دوی کبسی اکثر فاسقان دی یعنی ددي ایمان و توحید سنت نبوی او دقرآن مخالفت کوونکی دی.

زموڼږه کار

زموڼږ طریقه د اصلاح اوکار دا ده چي د قرآن د درسونو او بیان په ذریعه سره د هر مسلمان خواه که هغه سړي وي که بنځه تعلیم یافته وی یا غیر تعلیم یافته حوان وي کبښ بودا د هر یو عمل او عقیده درست کول او هغه د خپل عمل او عقیدي نه خبرول الحمد لله زموڼږ د جماعت د امتیاز دي چي بل چاته حاصل نه دي حقیقت نه خو خپل څه کئی چي پردي هم انکار نه شی کولي چي چرته هم د قرآن د درسونو اهتمام وی او په هر یو سطح وی نو هغه د اشاعت التوحید

والسنت ارکان علماء او عوام سړی په جماعتونو، مساجد، مدارس، سکول، کالج، یونیورسټی سرکاری او غیر سرکاری ادارو خپلو محلو او علاکو کښي خپلو کورونو کښي غرض دا چي په هر ځای کښي اهتمام کوی د دینه علاوه په رمضان المبارک کښي د نورو طلباؤ د پاره د تعلیمی ادارو د گرمیانو په چټیانو په موقع باندي د دوره تفسیر انعقاد او انتظام د دی جماعت کار دي په دور حاضر کښي که ملکی سطح باندي د خلقو د عقائد درست والي او قرآنی تعلیمات سره یی څه تعلق جوړ شوي دي نو دا دي جماعت محنت دي.

زموڼږ حال او جائزه

ډیر کم خلق به داسي وي چي هغوی د قرآن وسنت په ذریعه سره خپله یا د نورو خلقو صحیح اصلاح او کړی او خپله ذمه داری پوره کوي لیکن د اکثریت مسلمانانو حال د بد نه بدتر او د ژوند په هر یو شعبه کښي د غیرو نقل کول دی. عقیده د یهودو، نصارو او شیعه گانو نه اغستل شوي ده عمل د غیرو په شان د اسلامی تعلیمات نه خلاف بے نمازی بے دینی فحاشی و عیاشی بے حیائی او بے غیرتی دروغ خیانت د هوکه ظلم او فساد او بد اخلاقی عام ده د دوی اوسط هم څه د کافرو یهودو او نصارو او غیر قومونو نه کم نه دي دغه رنگه زموڼږه معاشرت زموڼږه اوسیدل لباس شکل او صورت رسم او رواج تقریبات کلچر او تهذیب خوشحالی او غم غرض دا چي انفرادی او اجتماعی ژوند تقریبا په هره لحظه کښي د اسلامی تعلیماتو نه لري

والي او د غیرو او خصوصاً د یورپ تقلید کولې شی که مونږه د تعلیمي میدان خبره کوو نو علم نظام تعلیم او انداز تربیت ټول د کفارو او لارډ میکالې نه اخلو که مونږه انجمنداری او تنظیمونه قائم کوو نو مقصد نظام او طریقه کار د پاره دستور او سیاسی جدوجهد هر څه چي وی نو ټول د کافرو قومونو نقالی وی دا دي زموڼږ د مسلمانانو حال خواه که مونږ به ژبه هر څه وائیو او دعوی کوو خو لیکن زموڼږ دا عقائد، ژوند او عمل گواهی ورکوی چي د دي دین هیڅ طریقه زموڼږه نه ده خوښه د دي په هیڅ قانون کښي مونږ خپل فلاح او نجات نه گڼو افسوس حد افسوس دغه اصل وجه ده چي هغه معزز مسلمانان چي دهغوی رعب او دبد به وه هغه اوس پخپله د کفر د طاقت نه ریږی د دي واحد حل دا دي چي اول د قرآن پاک په تعلیماتو سره خپله ذاتی او انفرادی اصلاح او کړي شی چي ملطوب ده ځکه په هغي سره یو مسلمان حقیقی مسلمان جوړیږي شی چي د هغي بیان مونږه مخکښي او کړو او بیا د دینه بعد اجتماعی اصلاح دپاره پاسیدل او میدان ته راتلل غواړي-

اجتماعی ذمه داری

انفرادی اصلاح نه بعد دویمه اهم ذمه داری اجتماعی ذمه داری یا اجتماعی اصلاح د پاره حقیقی جدوجهد کول دی لیکن ډیر افسوس سره دا خبره کومه چي څه رنگه په اولنی ذمه داري کښي مونږ غفلت کړي دي او کوو یی د هغي نه زیات کوتاهی د اجتماعی ذمه داری په

معامله کښی لگیاو کوو یی. چونکه اسلام د خیر خواهی دین دی د نورو مذهبونو او (دینونو) په شان د خود غرضی مذهب نه دی. په اسلام کښی که یو مسلمان خپله فائده غواړی نو د نورو دپاره به هم دغه شان سوچ کوی اوس که د یومسلمان انفرادی اصلاح اوشوه او په خپل عقیده او عمل یی ځان پوهه کړو نو په دی به اکتفاء نه کوی بلکه دا به نورو خلقو ته هم رسوی او خبروی به یی او په دی لائن باندي د راوستو کوشش به کوی دا خبره ددی دین امتیاز او خصوصیت دی ارشاد نبوی صلی الله علیه وسلم دی چي

(الدین النصیحة) د دین خیر خواهی ده.

نبی صلی الله علیه وسلم نه تپوس اوکړي شو (لین یا رسول الله) یعنی چاسره خیر خواهی اوکړو نبی کریم صلی الله علیه وسلم په جواب کښی او فرمائیل:

لله ولسوله ولکتابه ولائمة المسلمین وعاصتھم. (بخاری کتاب الایمان)

یعنی د دین اسلام مطالبه دا ده چي د الله سره، رسول الله صلی الله علیه وسلم سره، د الله د کتاب سره، د مسلمانونو حاکمانو امراء (بادشاهان) سره او عام خلقو سره خیر خواهی اوکړي شي د الله سره د خیر خواهی مطلب دا دی چي په الله باندي کامل ایمان یعنی د هغه سره په ذات اوصفات کښی هیڅ مخلوق نه شریک کول او په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندي ایمان دهغوی احکامات منل او اطاعت کول او د کتاب الله سره خیر خواهی په هغی ځان پوهه کول په هغی عمل کول،

هغه بیا نول او دینه د خپلي زندگي قانون جوړول دی د مسلمانو امراء او حکام او بادشاهانو سره خیر خواهی دا ده چی هغوی کله د الله دین قائم او نافذ کوی نو دهغوي تابعداری کول اوپه دي کښي ورسره ملگرتیا کول او د عامو مسلمانانو سره د خیر خواهی مطلب دا دي چي هغوی ته فائده رسول او هغوی د نقصان نه بچ کول او په سخت وخت کښي په کار راتلل او ټولو نه غټه فائده د هغوی اصلاح کول او هغوی د اسلام نه خبرول دی د دي اعلي ذمه داری د پورا کولو د وجي نه الله دي امت ته د خیر امت وئيلي دی:

کنتم خیر امة اخرجت للناس. (العمران: ۱۱۰)

تاسو بهترین امت یی حکه چي تاسو د خلقو خیر خواهی او فائدي دپاره پیدا کړی شوی یی ذاتی او انفرادی ذمه داری او اصلاح دا بنیاد دي چي د دي نه بغیر د مسلمانئ تصور غلط او د مسلمان کیدلو دعوی دروغزنه ده دینه علاوه چي په مونږه کومه غټه او درانه اجتماعی ذمه داري عائد کیری هغه دا ده چه مونږه د تمام دنیا مخي ته د دي حق گواهان جوړ شو او اود ریزو چي په کوم زموڼږ ایمان دي اوچي د کوم مونږ دعوی کوونکی یو ارشاد ربانی دي-

وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويوكن الرسول

عليكم شهيدا. (بقره: ۱۴۳۱)

مونږه تاسو لره بهترین عادل او وسط امت گرځولي یی (او دا به بهتر هله وی چي) تاسو د دنیا په خلقو گواه شی او رسول د الله په تاسو گواه شی

اوس دي ذمه داري له چي هر څه نوم ورکړئ که اجتماعي ذمه داري ورته وائی يا اجتماعي اصلاح يا د قرآن په ژبه ورته شهادت على الناس يا شهادت حق قرآن دیته آمر بالمعروف ونهی عن المنکر هم وئیل دی او د دعوت او اقامت دین په نوم سره هم ددي تذکره کړي ده.

د دي ذمه داری او شهادت حق اهمیت

چي کومه ذمه داری په مونږه او تاسو اچولي شوي ده هم دغه د دي امت محمدی د وجود مقصد او خصوصیت دي چي دهغي پورا کول په مونږه او تاسو دی دا په مونږه د الله طرف نه عائد شوي فرض دی حکه دالله تعالی حکم دي.

ومن اظلم ممن کتم شهادة عنده من الله. (بقره: ۱۵۰)

او څوک دي غټ ظالم دهغه چا نه چي هغي سره د الله طرف نه یو گواهی وی او هغه یی پټه کړی دغه رنگه په بل عنوان سره په سورة العمران ۱۰۵ کسبي حکم ورکوی او فرمایي.

ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر ویأمرون بالمعروف وینهون عن المنکر. په تاسو کسبي داسي یو جماعت پکار دي چي د خیر طرف ته رابلل کوی او خلقو ته د معروف (توحید و سنت او هر نیک کار) طرف ته حکم ورکوی او منکر (شک و بدعت هر بدکار) نه منع کول کوی. کنتم خیر امة اخرجت لناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنکر

وتؤمنون بالله. (العمران: ۱۱۰)

او تاسو بهترین امت یی د خلقو (فائدي دپاره) پیدا کړی شوی ئی تاسو به خلقو ته د معروف حکم کوئ او د منکر نه به منع کول کوئ او پخپله به هم په الله باندی ایمان ساتئ.

په دی آیتونو کښي دواړو زمه دارو ته اشاره ده یو اجتماعي او دویمه انفرادی چي تاسو به پخپله ایمان والا ئی حُکمه د نورو خلقو اصلاح او په هغوی شهادت حق هله ممکن کیدیشی چي پخپله اصلاح والا وی او د شهادت علی الناس لائق وی قرآن پاک کښي یو دوئم حائي کښي الله د هغي ذمه دارئ طرف ته اشاره کوی او په ډیر پرزور الفاظو سره دا خبره بیان فرمائیلی ده که چري تاسو دا ذمه داري پوره نه کړه نو تاسو د الله په نزد هیڅ نه ئی.

قل یا اهل الکتب لستم علی شیء حق تقیمو التوراة والانجیل وما انزل

الیکم من ربکم - (مائده: ۶۸)

اوايه اے کتاب والو! تاسو د الله په نزد هیڅ نه یی ترڅو چي تورات (خپله زمانه کښي) او هغه کتاب چي تاسو ته ستاسو رب د طرف نه نازل شوی (یعنی قرآن) (په خپله زمانه) کښي قائم او جاری نکړي د الله د کتاب د اقامت معنی ده قرآن عام کول دا قائم او نافذ کول چي د هغي تفصیل وړاندي راروان دي دایوڅو آیتونه وو چي پکښي د ذمه داري او د شهادت حق تاکیددی بیان وو اوس که موږه او تاسو دا نه پوره کوو او غفلت پکښي کوو نو هلاکت او ذلت به زموږه مقدر

وی چي دهغي مونږه فی الحال هم مشاهده کوو او زموڼږه حشر به هم هغه شان وی څه رنگه چي زموڼږ نه مخکښي د هغه خلقو شوي وو چا چي په دي ذمه داری کښي کوتاهی کړي وه چي د هغوی خبر موږ ته الله راکړي دي چي د هغوی په شان انجام به ستاسو هم وی د دي امت نه مخکښي پدي ډیوتی باندي یهودیان ادرولي شوي وو او هغوی ته حکم کړي شوي وو چي-

ولا تلبسوا الحق بالباطل وتکتبوا الحق وانتم تعلمون- (بقره: ۲۲)

او حق د باطل سره مه گډوډ کوئ اومه (دي) حق لره پتوئ (بلکه د دے گواهی اوکړئ) ځکه چي تاسو خو پوهیگئ لیکن هغوي څه دا حق پت کړو څه ئي گډوډ کړو او په څه کښي ئي د حق خلاف گواهی اوکړه نو خپله غټه او درانه ذمه داری ئي پوره نکړه نو نتیجه دا شوه چي الله دوی لره ذلیل او خوار کړل او عذاب وربانده راغلي-

ضربت عليهم الذلة والمسکنة وبأوا ابغضب من الله. (بقره: ۶۱)

یعنی په دوی باندي ذلت او خواری او غریبي او بد حالی مسلط کړي شوه او د الله غضب کښي آخته شو او بس ددي شهادت حق ذمه داری په موږه او تاسو وچول شوه ځکه دغي دپاره انبیاء کرام دنیا ته رالیږلي شوي وو دي ادا کول په دوی فرض وو بیا دغه شهادت د تمام انبیاء نه بعد د هغوی په امتیانو فرض کیدله او اوس د خاتم النبیین نه بعد دا فرض په امت مسلمه باندي په مجموعی حیثیت سره داسي عائد کیږی څه رنگه چي په نبی صلی الله علیه وسلم باندي په زندگی کښي په

شخصی حیثیت سره عائد وه دا ذمه داری الله تعالیٰ حُکمه په انبیا کرام او دهغوی په امتونو باندي کیخودلي وه چي په خلقو حجت قائم کړي گیني بیا به د خلقو حجت او بهانه اولته په دوی قائم شی چی الله تعالیٰ د حقیقت کوم علم تاسو ته درکړي وو او کم طریقه د زندگی الله پاک تاسوته خودلي وه هغه تاسو مونږ ته نه وه رارسولي اونه مو مونږ ته خودلي وه لکه څنگه چي قرآن کریم کښي د دي تذکره ده چي-

لئلا یكون للناس حجة بعد الرسل.

دغه وجه وه چي انبیا کرامو به ددي ذمه داری بوجه شدت سره محسوس کولو او د غي وجي نه هغوی خپل طرف نه د حق شهادت ادا کولو او په خلقو حجت تمام کولو دپاره ښه کوشش کړي وو بیا چي کومو خلقو د انبیاء په ذریعه سره د حق علم او د اصلاح او هدایت لاره بیا موندله نو هغوی نه یو امت او یو جماعت جوړ شو او هغه منصب د شهادت او ذمه داری چي د کومي بوجه په انبیاء کرام اچولي شوي وو هغه اوس د دي امت په حصه کښي راغلي دي. د انبیاء کرام قائم مقام کیدلو او دهغوی وارث کیدلو په حیثیت سره دوی ته دا مقام حاصل شو که چري د امت د شهادت حق ادا کړي او د خلقو اصلاح اوشی نو دوی ته به اجر حاصل شی گیني نو انکار کونکي خلق به نیولي کیږی که چري امت پدي ذمه داری کښي کوتاهی اوکړی حق پت کړي یا اولته د باطل شهادت کړی نو عامو خلقو نه مخکښي به دوی نیولي کیږی دوی نه به دخپلو اعمالو تپوس هم کیږی او د هغه خلقو د اعمالو

تپوس به ترینه هم کیری چي دوی د صحیح شهادت نه ورکولو ذمه داری نه پوره کولو یا غلط شهادت کولو د وجي نه گمراه او مفسدین او غلط اعمال یی کول دا د شهادت حق یا داجتماعی اصلاح هغه نازک ذمه واری چي په ما او په تاسو او په هغه چا عائد کیری چي حان ته امت مسلمه وائی او چاته چي د الله کتاب او د انبیاء هدایت او تعلیمات رسیدلي دی د دي اجتماعی ذمه داری او اصلاح پوره کولو د پاره به دوه کاره کول غواړی-

(۱) دعوت دین (۲) اقامت دین

چي دیته قولی او عملی شهادت هم وئیلی کیری

دعوت دین یا قولی شهادت

د دعوت دین یا د قولی شهادت صورت داوی چي ژبه او قلم تحریر او تقریر د قرآن درسونه او تدریس کتاب او لتریچر غرض داچي دا اصلاح پوهه کولو او زړه ته کوز ولو چي سومره طریقي ممکن وی دي ټولو نه کار اغستل او د تبلیغ او دعوت او د نشر و اشاعت چي خومره ذرائع ممکن وی هغه استعمالول اوپه دي سره دنیا ته هغه دین حق رسول چي الله تعالی او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم یعنی شریعت د انسان دپاره مقرر کړي دي په دي ټولو ذرائعو د دعوت او اصلاح کبني د ټولو نه اعلی او بهتره ذریعه د اصلاح او دعوت قرآن پاک ده چي د هغي تذکره موندنه محکبني کړي د دي دعوت په دوران کبني چي د ټولو نه اول د کوم څیز او فکر دعوت ورکول دی او اصلاح کول

دی هغه ایمان او عقیده داچي د اسلام اساس یعنی بنیاد دي نبي کریم صلی الله علیه وسلم د خپل دعوت ابتدا هم د دینه کړي او داسلام اولین جماعت صحابه کرامو[ؓ] باندي رومي محنت دغه شوي وو دیارلس کاله چي قرآن نازلید لو نو مکی سورتونو کښي هم دغه مسئله بیان کیدله او امت ته هم نبي کریم صلی الله علیه وسلم د دعوت طریقه هم دغه اوبښودله حضرت معاذ بن جبل[ؓ] چي یمن ته تلو نو نبي صلی الله علیه وسلم ورته د دعوت دا طریقه اوبښودله.

چي (فلیکن اول ما تدعوهم الی ان یوحدهو الله تعالی)

”دا خلق د ټولو نه رومي د الله توحید طرف ته راؤبله“ فکر او عقیده جوړ یدلو نه بعد دی عبادات، اخلاق و سیرت، کسب معاش او اولین دین، تهذیب و تمدن، معاشرت، قانون او د عدالت نظم، سیاست او تدبیر ریاست تمام هغه نور کارونه چي دین د انسان درهنمائی دپاره پیش کړي هغه بلا خوف و خطر بغیر کم والی زیات والی نه په دلائل او شواهد سره واضح بیان کړی ددي دعوت دي ورکړي اوچي څوک د دي دعوت حق او دین حق خلاف وی په هغوی معقول تنقید کول چي اود وائی چه په دي کښي څه خرابی ده او د منکر رد کولو فریضه ادا کوی او د دي دعوت حق او هدایت خلق دپاره تمام مجموعی طور داسي فکر شی لکه څنگه چي انبیاء علیهم السلام انفرادی طور باندي د دي دپاره بغیر د څه لالیچ او دنیاوي طمع نه فکر مند به وو-

(و یقوم لا اسئلكم علیه ما لاین اجری الا علی الله) هود: ۲۹

اے زما قومه زه ددي بيان په بدل کښي تاسونه څه مال دولت نه غواړم
 زما بدله خو دالله په ذمه ده د دي حق ادا کولو دپاره ضروري ده چي دا
 کار زموڼږ د اجتماعي کوششونو او سعي او جدوجهد مرکزي نقطه وي
 موڼږ د خپل زړه او دماغ ټول قوتونه مالي جاني او وقتي صلاحیتونه او
 خپل ټول وسائل او ذرائع په دي اولگوو تر دي حده پوري چي زموڼږ په
 ټولو کارونو کښي دا مقصد لازم او د نظر لاندې وي چي زموڼږ لټريچر
 او زموڼږ صحافت دوی د خوبیانو سند پيش کوي چي زموڼږ د منبر د
 محراب نه ددي حق آواز ونه اوچت شي-

اقامت دين يا عملی شهادت

د اجتماعي اصلاح په سلسله کښي د زباني دعوت سره سره د
 دي دين حقه په خپله زندگي کښي د دي عملی مظاهره کول دی چي
 دنيا صرف زموڼږ د خولي نه د دي د صداقت تذکره واؤ نه پری بلکه په
 خپلو سترگو سره زموڼږه په ژوند کښي د دي د خوبیانو او برکتونو
 مشاهده او کړی چي موڼږ پخپله او نور خلق هم دا او گوری چي د دي
 دين او قرآن په رهنمائی کښي څه رنگه ښه انسان جوړېږي څه رنگه
 يو عادل سوسائتي (معاشره) جوړېږي څه رنگه صالح معاشرت وجود
 ته رايي څه رنگه پاکيزه او صفا تمدن وجود ته رايي څه رنگه
 منصفانه همدردی والا اوبه نزاع (به جهگرو) معاشی تعاون رانښکاره
 کيږي او د انفرادی او اجتماعي ژوند هره پهلو څه رنگه سمیږي او
 خائسته کيږي او د ښيگرو نه مالا مال کيږي د دي اقامت دين يا

شهادت عملی حق صرف داسي ادا کیدیشی چي موبزه فرداً فرداً دین حق قرآن و سنت او شریعت پدي یو خو فت بدن باندي نافذ کړو زموڼږه عقیده زموڼږه اعمال اخلاق معاملات او معاشرت او شکل و صورت د شریعت مطابق وی او زموڼږ د افرادو کردار دوي د صداقت کښي د دي دین حق د اقامت دپاره داسي منظم جدوجهد شروع کړو چي زموڼږه کورونه د دي د خو شبوئی نه معطر شی زموڼږه دوکانونه کارخاني او کاروبار د دي د رنډا دوجي نه روښانه شی زموڼږه اداري او زموڼږ مدرسي د دي په نور سره منور شی زموڼږه قومی پالیسي اجتماعي سعي او جهد او سیاست وریاست د دي په حق کیدلو باندي روښانه دلیل وی نو هله به زموڼږه او دنیا والا هم د دي دین حق د اقامت خوبیانو او برکتونو مشاهده او کړی لکه څنگه چي د الله تعالی ارشاد دي-

ولوأنهم اقاموا التوراة والانجيل وما انزل اليهم من ربهم لاگوا من فوقهم
ومن تحت أرجلهم - (مائده. ۴۴)

که چري دوی تورات جاری کړي وي (پخپله زمانه کښي دغه رنگه که انجيل والو) انجيل (خپله زمانه کښي جاری کړي وي) او هغه کتاب چي دوی ته د رب طرف نه نازل شوي وي (هغه یی په دی زمانه کښي) جارة کړي وي نو دوی به بره د خپل ځان نه او لاندي د خپل ځان خوراک کړي وي يعني په دوی به هر طرف نه نعمتونه او برکتونه وی نن که هر طرف ته پریشانی بدحالی او فساد دي او موبزه انفرادی او

اجتماعي توگه باندي ذليل او خوار يو نو د دي وجه هغه دعوت حق او اقامت حق پريخوستل دی د اقامت دين او نفاذ دين دا ذمه داری دا صرف نفلی کار او د ثواب کار ندي چي د دي په پوره کولو سره به ثواب ملاؤشی او که پريږدو نو خه غټه خبره نده هرگز داسي نده بلکه دا ذمه داری په مونږه فرض ده الله تعالی د دي کار د پاره تاکیدی امر راوړي دي او رومي خپل نبی مخاطب کوی او بياد نبی صلی الله عليه وسلم په وساطت (تعلق) سره هر امتی مخاطب کوی او حکم ورته کوی او فرمائی-

انا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما اراذك الله .

(نساء: ۱۰۵)

به شکه مونږه تاته په حق سره کتاب نازل کړي دي د پاره چي د خلقو مينخ کښي فيصله اوکي په هغه هداياتو سره چي تاته الله بنودلي دی که چري مونږه ذاتی کورنی انفرادی يا اجتماعي ژوند کښي د دي دين حق نه علاوه چرته بل دين، طريقه يا ازم په حان لاگو کړو نو هغه د الله په نزد قابل قبول نه دي-

ومن يبتغ غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخاسرين .

(العبران: ۸۵)

اوچي شوک د اسلام نه غير د بل دين طلب گار وی نو هغه به د ده نه قبول نکړي شی او داسي کس به په آخرت کښي د تاوانيانونه وی

ځکه چې دکوم دین نفاذ او اقامت او د کوم دین خپلول او په عمل کښي راوستل چې الله تعالی ته منظور او مقصود دی نوهغه

ان الذین عند الله الاسلام. العبران: (۱۹)

یعنی په حیثیت د دین سره که د الله په نزد مقبول دي نو هغه صرف او صرف دین اسلام دي بل هیڅ یو نه دي قبول.

د دواړو شهادتونو یعنی دعوت او اقامت دین جائزه

په مونږ کښي به ډیر کم خلق وی چې چرته به هغوی انفرادی طور باندي د دین کامل په ژبه او قلم سره دعوت او شهادت ورکوی او بیا په دوی کښي هغه خلق په گوتو سره شمارلي کیږی چې دا دعوت په داسي طریقي سره ادا کوی څه رنگه چې د دي د ادا کولو حق دي که چري دا لږ خلق جدا کړي شی نو تاسو به اوگورئ چې د مسلمانانو عام دعوت، محنت، او شهادت د اسلام په حق کښي نه بلکه د دي په خلاف روان دي یا کم از کم د هغه طریقي مطابق نه دي چی شریعت ورله وضع کړي ده. د خلقو عقائد لگیا دی خرابیږی اعمال ئی بربادیږی اخلاق وکردار ئی ورځ په ورځ خرابیږی معاملات و معاشرت بدتر نه بدتر کیږی د منکراتو هر طرف ته زور دي منبر و محراب نه د حق آواز تقریبا بند شوي مصلحین د مصلحتونو بنکار شوی دی رهبر د رهنما خپلي لیډرئ کولو په غم کښي دي منکر ته منکر وئیل مشکل شوي دی چې کوم یو د الله بنده منکر ته منکر وائی نو د متشدد کیدلو پیغور ورکولي شی اکثریت خو رد د منکر د دي وجه نه هم پریخودلي

دي که منکر ته منکر وایو نو خلق خفه کيږی بیا چندي نه ملاویري کاروبار خراب او بندیري خلق تعلقات ختموی او قطع تعلق کوی که باطل ته غلط او ظلم ته ظلم وایو او د دي خلاف آواز پورته کوو نو بیا به دنیا راته دهشتگرد او انتها پسند وائی دا خو زموڼږ د دعوت حال دي اوبل طرف ته د اقامت دین او د عمل بالدين حال د دي نه هم بد تر دي زموڼږه عقائد او اعمال پخپله گواهی ورکوی چه مونه د دین نه آزاد یو چي کومه عقیده او عمل موزره کښي راځی هغه به کوو د الله تعالی خالص بندگی چي دهغي بنیاد په توحید دي هغه منو په شرک سره رنگ کړه هر در او دیوال ته راخکته کيږو د هر چامخي ته عاجزی سره لاس غوروو هر سجده وني او قبر ته کيږي د الله تعظیم غیر الله ته کيږي د هر عاجز مخلوق نه خپل امیدونه غواړی او پیوسته کړي ئی دی ورپوري د هر غیر نه د اولاد او برکاتو طمع ده هر څیز نه د الله په شان خوف دي د اعمالو او عباداتو حال دا دي چي هر عمل او عبادت د شریعت یعنی د نبی صلی الله علیه وسلم د طریقي نه خلاف طریق باندي جاری دي په عباراتو غم بنیادئ الغرض په هر عمل کښي د خپل طرف نه نوي نوي بدعات خیرافات او د رسوماتو پابندی ده بیا دا وائی چي زموڼږه شکل او صورت اوسیدل ناسته پاسته د دي خبري گواهی ورکوی چي زموڼږه په دین اسلام باندي عمل خوښ نه دي. دغه وجه ده چي د کافر او مسلمان په مینځ کښي ظاهراً څه فرق نه ښکاري.

زموڼږه معاملات او معاشرت د دي خبري واضح ثبوت دې چي
 زموڼږه د اسلام په حائي د غير خلقو نظام معاملات او معاشرت خوښ
 دے زموڼږه سياست او حکومتونه د دي خبري ښکاره ثبوت دي چي
 موڼږه دين اسلام کامل نه گنږو زموڼږه عدالتونه زموڼږه وکيلان، جج او
 منجسريت داگواهي ورکوي چي د اسلام ټول قوانين غلط دي بلکه د
 اسلامي قانون بنيادي نظر قابل قبول نه دي صحيح صرف هغه قوانين
 دي چي انسانو وضع (جور) کړي دي او روس او چين ملحدينو د
 يورپ مادر پدرازاډ انگيز او د آمريکه سرکار معرفت موڼږ ته
 رارسيدلي زموڼږ ليدران د دي گواهي ورکوي چي د دوی سره هم د
 قوميت او د وطنيت هغه نعرې دي، قومي هغه مقاصد دي، قومي مسائل
 حل کولو هغه رنگ او چل دے، د سياست او دستور هم هغه اصول دي
 چي کوم د کافرو سره دي اسلام دي باره کښي هيڅ رهنمائي نده کړي
 چي د هغي طرف ته موڼږ رجوع اوکړو د دنيا زيات افسوس په هغه
 مذهبي رهنماؤ اوليدرانو باندي دے چي د اسلام او نفاذ اسلام نعره خو
 وهي خو ليکن هغي د پاره لار هم هغه د مغربي جمهوريت اختياروي او
 د دي خبري گواهي ورکوي چي اسلام خو قابل نفاذ دې خو ليکن د
 نفاذ لاره هغه به د يورپ والو وي يعني مغربي سياست او جمهوريت او
 حد خودادي چي چرته هم څه نه څه آزاد يا نيم آزاد حکومتونه موجود
 وي هلته کښي هم موڼږه اساس حکومت، نظام حکومت او مجموعه
 قوانين دکفارو نه اغستي دي اوکه چرته د اسلام په نوم څه قانون شته

نو هغه هم د ترمیم نه بغیر ندے بلکه برائے نام دے زموڼږه تعلیمی اداري زموڼږه معلمین او پروفیسر صاحبان دا شهادت ورکوی چي فلسفه و حکمت تاریخ واجتماعیات معاشیات و سیاسیات او قانون و اخلاق سره متعلق هغه پالیسی او نظریات برحق دی چي د مغرب ملحدانِ تعلیم نه ماخوذ او لارډ میکالی پیش کړي دی او چي دا نظام ئي پیش کولو نو دا ئي وئیلی وو زموڼږ د تعلیم مقصد داسي ځوانان پیدا کول دی چي د رنگ و نسل په اعتبار سره خو هندوستانی وی او د زړه او دماغ په اعتبار سره فرنگی.

زموڼږ د ادیبانو او سکالرانو دا حال دے چي دوی سره د ادب هغه پیغام دے چي د امریکا برطانیه فرانس او روس گمراه او دهریه ادیبانو سره دے د مسلمان په حیثیت سره د دوی د ادب څه مستقل روح نیشته بل طرف ته زموڼږ دپریس الیترانک میدیا او د تمام ذرائع ابلاغ حال هم هغه دے کوم چي د غیر مسلمو دے هم هغه مباحث مسائل او د پروپیگنډي هغه انداز دي کوم چي دهغوی دے خلقو ته په غیر محسوس انداز سره په پرنټ او الیکترانک میدیا باندي سیکولر ذهن لرونکی قلم نگار دانشور او تجزیه نکاروپه ذریعی سره دا باور ورکولي شی چي دا د اسلام نوم اغستونکي او د دي په طریقو تلونکي غټ د قیانوسی خیالاتو مالکان دي او خلق د جدید دنیاوی علوم ایزده کولو نه منع کولو سره د څوارلس سوا کاله مخکښي سوچ ورکول غواړی حالانکه دا محض یو منفی پروپیگنډي نه سوا هیڅ نه

دی حقیقت کښي دین او دنیا دواړه یو حائے چلول غواړی خو په دواړو کښي به بنیاد به دین وی زومونږ د تاجرانو او صنعت والو خیال دا دے چي اسلام د لین دین کوم حدود قائم کړی هغه ناقابل عمل دی او کاروبار صرف به هغه طریقو باندي کیدیشی چي په کومو طریقو کفار عمل کوی د جائیداد خاوند زمیندار او جاگیردار د اسلام قانون وراثت او تقسیم ته غلط او د جاهلیت رواج ته صحیح وائی زومونږ د بعضی علماؤ او پیرانو هم هغه رویه او کردار دي چي کوم د یهودو او انصارو د احبارو (علماؤ) او رهبانو پیرانو ؤو او باقی پاتي شو زومونږ عوام نو هغوی سره د خپلي زندگي مصرف د دنیا او دهغي د معاملاتو نه سوا هیڅ نیشته او دوی هغه داسي دین نه لری چي هغي طرف ته په خپله ژبه سره د عوت ورکړی یا خپل بدن او نور صلاحیتونه د دي دین دپاره خرچ کړی یا دوی دپاره هغه وخت صرف کړی د بنځو حال خو د سږو نه هم په سوچنده بدتر دے د دوی اکثر عقائد مشرکانه جاهلانه او د تو هم او غلط قسم گمانونو بنکار وی د دوی د زندگي اوسیدل بنادی خوشخالی و غم د هندوانو د رسم په شان وی اکثر کتلي کیږی چي په لباس او زیوراتو کښي د کافرو او مشرکو بنځو پیروی کوی د دوی مجلسونه د غیبت نه ډک وی مونځ پسي مونځ پریږدی روژه پسي روژه پریږدی د کالو حرص ئی شته خو زکوة طرف ته بی فکر نه ئی حالانکه په غیر اسلامی کارونو کښي مخکښي دی فکر د آخرت ذره برابر هم

نیشته۔

د مسلمانو بڼځو په غیځ کښي سالانه زرگونه ماشومان پرورش حاصلوی مگر دغه ماشومانو ته نه دین بنودلي کيږي اونه د دین دپاره بهادري کولو شوق ورکولي کيږي.

هلکانو نه سمي جينکي جوړي شوي دي افسوس چي د جينکو به هم دومره د فيشن شوق نه وي لکه خومره چي د فيشن، ويختو او حان بڼه سوټ بوټ کولو خيال هلکانو ته شوه دي مور پلار او بچي ټول په دي فکر کښي وي چي څنگه به انگريزان جوړ شو کاش چي مسلمان نه وي چي مسلمانان يو نو د ملا د فتوؤ نخبڼه جوړه شو د اسلام ناگهاني مصيبتونه ولي د بند کرې شي چه نه به مسلمانان وې او نه به چا د پردي دپابندي کولو وئيل نه بد د کلب تلونه چا منع کولي نه د ايکټر جوړيدلو به ممانعت کيدي او نه به د تصوير جهاپ کولو نه چا منع کولي دا خيالات دي دهغه چا چي مسلمان ورته وئيلي کيږي (معاذ الله) غټ واړه ټول به درته په انگلش فيشن کښي غرق شوي ملاوښي د جينکو په سر به لويټه نه وي قيمص به بغير د نستونږو وي نيمه سينه او ملا به د کيډي نه باهر وي دا ده زموڼږ د اقامت دین او عملی شهادت جائزه چي د تمام دنيا مسلمانان تقريبا متفق طور باندي د اسلام خلاف پيش کوی دا يوڅو بندگانو د الله نه علاوه زموڼږ دي حالاتو ته چي اوکتل نو د يورپ يو مصنف لارنس براؤن په خپل کتاب کښي اسلام ته به متعصانه ذهن سره پيغور ورکوی چي کله مونږه په هندوستان کښي د اسلام ديواني او فوجداری قوانينو لره بے فائدي او نا

قابل عمل او گنډل او منسوخ موکړل او د مسلمانو د پاره مو صرف پرنسل لاز باقی پریځودلي وه نو په مسلمانانو دا ډیر بده لگیدلي وه ځکه چې د دوی پوزیشن هم هغه شان کیری څنګه چې د اسلام په حکومت کښي د زمیانو (کافر چې اسلامي حکومت ته ټیکس ورکوی) وو صرف دانه چې مسلمانانو دا خوښ کړې دے بلکه پخپله مسلمان حکومتونو په دي معامله کښي زموڼږه تقلید او کړو ترکي البانیه خو ددي نه هم تجاوز او کړو او د نکاح قوانین طلاق وراثت پوري ئي زموڼږ د معیاراتو مطابق پکښي اصلاحات او کړل اوس د خبره واضح شوه چې د مسلمانانو دا تصور چې د قانون ماخذ به اراده الهی وی نو دا دیو مقدس افساني نه زیات هیڅ ندی بهر حال موڼږه د غیرو د خدا او د ټوقو شو او د الله د سزا هم مستحق شو دا دین او د دي ذمه دارئ د الله تعالی نعمت وو لیکن موڼږ دا نعمت رد کړو او چې کوم قوم د الله تعالی ناشکری کوی او د هغی نه بے پرواهی کوی او دخپل خالق سره غداری کوی نو الله هغوی ته دنیا کښي هم عذاب ورکوی او آخرت کښي هم حقیقت دا دي چې موڼږه څومره د دین حق شهادت ورکولو کښي کوتاهی او کړه او د باطل شهادت ادا کولو کښي چې زموڼږ قوم په کوم رفتار سره مخکښي ئي نو هم په دغه رفتار سره موڼږ ه سره موڼږه پریوتلو او پریوئو نن دا خبره د مشاهدي ده چې ملکونه زموڼږه دلاسونه او وتل د مسلمانانو یو یو قوم مغلوب او محکوم کړې شونن کشمیر، فلسطین، افغانستان او د عراق حالات زموڼږه وړاندې دی اوس د

مسلمان نوم فخر او د عزت نه بلکه د ذلت یو مسکن او د پسماندگۍ نشان جوړ شوی د دې په دنیا کښي زموڼږ هیڅ عزت باقی پاتي نه شو چرته زموڼږ قتل عام روان وی چرته به د کورنه به کوره کیږو مونږه د نوکړی او خدمت دپاره ژوندي پریخوستلي شوي یو بحر حال مونږه په خپل دي حالت سوچ ندي کړی او نه د مسلمانانو مذهبي پیشواؤ او سیاسي رهنماؤ پدي باندي د حان پوهه کولو کوشش کړی دي هر حائي کښي مسلمانانو ته دا باور ورکولي شی چي ستاسو اصل مسائل تحفظ د قوم او مادی ترقی ده بلکه دا حضرات خود دي مسائل د حل تدبیرونه هم هغه وائی چي کوم دوی د غیر مسلمو نه ایزده کړي دی لیکن هه په ډیر یقین سره وائیم چي ستاسو بالکل غلطه رهنمائی کیږی او په دي لارو تلو سره تاسو چرته هم خپل د فلاح منزل ته نشئ رسیدلي یقینا دا خبره به ستاسو په زړه کښي وی چي د دي حل هه دے او د دي نه د نجات لارسه ده؟ نو د دي حل او لار معلومولو او تلاش کولونه مخکښي مونږه به دا فیصله کوو چي یا خوبه د اسلام لیبل لري کؤو اوښه ښکاره به کفر اختیار وؤ (نعوذ بالله من ذلک) نوکم از کم دنیا به مو داسي جوړه شی هه رنگه امریکه روس او د برطانیه جوړه شوي ده یا د حقیقی مسلمان جوړیدلو فیصله اوکړی چي د حقیقی مسلمان جوړیدلو فیصله مو اوکړه نو اوس به مکمل دین خپلول غواړی هغه ذمه دارئی به پوره کول غواړی چي د کوم تذکره

اوکړي شوه او دا کار به روستو وی په آرام به وی لیکن مضبوط او بنیادی دے۔

زمونږ مقصد او طریقه کار

زمونږ د جماعت اشاعت التوحید و السنه مقصد هم دغه دے چې مونږه هغه ټولو خلقو ته چې اسلام خپل دین گنږي هغوی ته دا دعوت ورکوو چې د دین نه واقعی خپل دین جوړ کړي اول دي انفرادی طور باندي هر یو مسلمان په خپله ذاتی زندگي دا قائم کړي دي بیا اجتماعي طور باندي قوم ته د دي دعوت ورکړي چې ټول قوم په خپله زندگي کښي د دي اشاعت، اقامت او نفاذ د عمل دپاره تیار شي مونږ دا وایو چې تاسو خپله عقیده کښي، عمل و عبادت کښي، خپلو کورونو کښي، خپل خاندان کښي، خپله سوسائټي کښي، خپل ملک کښي، خپلو تعلیم گاهونو کښي او خپل سیاست او حکومت کښي پدي ترتیب او اندزي سره عمل قائم کړئ او د خپل قول او عمل په ذریعه سره دنیا ته د دي د رشیواولی گواهی ورکړئ مونږ دا وایو چې ستاسو د ژوند اصل مقصد هغه د قرآن په ذریعه سره انفرادی او اجتماعي اصلاح کول دی بیا د اجتماعي اصلاح په سلسله کښي دعوت دین او اقامت دین دے د دي وجه نه زموڼږ او ستاسو د تمام سعی او عمل مرکز و محور هم گړخول پکار دی د دي د پاره هر قسمه جانی مالی او وقتی قربانی دپاره تیار اوسو او د هر هغه خبري، کار، عقیدي، عمل او قانون نه بیزار شو چې د دي دین حق ضد وی

اوچي د هغي دوجه نه د اسلام غلظه نمائندگي کيږي قرآن، سنت او شريعت اسلام مخي ته کيږدو او په خپل ټول قولي او عملي رويه نظرثاني اوکړو او خپل تمام کوششونه په دي کښي اولگو چي دين پوره عملا قائم شي او ددي د حصول دپاره صحيح شرعي لار اختيار کړي شي هغه دا ده چي ټولو نه پومي مونږه مسلمانانو ته دهغوی فرض وريه ياد کوو چي حقيقي مسلمان څه ده او له تاسو باندي د مسلمان کيدلو سره کومي ذمه داری عائد کيږي د دوی د اصلاح په سلسله کښي د قرآن کریم په ذريعه سره د دوی عقائد درست کړو اعمال او عبادات د سنت طريقي مطابق کولو باندي د راوستلو کوشش کړو دوي ته اسلام، اخلاق، معاملات او معاشرت او بنياد او په هغي د عمل کولو کوشش اوکړو چي کوم خلق په دي خبره پوهه شي نو هغوی ته مونږه بيا داهم وايو چي د اسلام ټولي تقاضي په انفرادی طور نه شي ادا کيدلي نو دغي وجه نه بيا ورسره د دي ذمه داری ياد دهانی ورته هم اوکړو چي دغه محنت به په اجتماعي سطح هم کول غواړي او نور خلق هم په لاره راوستل دي.

او د دغي غرض د پاره زمونږ مشرانو جماعت اشاعت

التوحيد والسنت په شکل کښي يو مناسب ستيج مهيا کړي دے

نظم د جماعت

د دي مقصد د پاره اجتماعی او جماعتی شکل کښ سعي او محنت ضروری دے د زندگۍ ډیره لکه حصه انفرادی ژوند سره تعلق ساتی که دغه انفرادی دین چرته قائم هم کړے شی نو دي سره نه پورا دین قائم کیږی اونه د دي شهادت او اقامت د پاره دا ضروری ده چي ټول هغه خلق چي د مسلمان کیدلو د ذمه دارو شعور لری او د دي د ادا کولو اراده لری هغوی یوځائی شی او منظم طریقي سره دین عملا قائم کړی انفرادی او اجتماعی اصلاح او اقامت اوکړی دنیا ته د دي طرف ته راتلو دعوت ورکولو کوشش اوکړی او هغه مزاحمتونه او رکاوټونه د لاري نه لري کړی چي کوم اقامت دین او دعوت دین په لار کښي خائل وی او دا ټول د جماعت په ذریعي سره ممکن دی حکه د جماعت سره د الله تعاون او نصرت وی لکه څنگه چي ارشاد نبوی دے (ید الله علی الجماعة) دغه وجه نه چي په دین کښي جماعت، تنظیم لازم کړي شوه دے.

اصلاح خلق، دعوت دین او اقامت دین د جدوجهد دپاره دا ترتیب کیخودلي شوي دے چي اول نظم جماعت به وی بیا به د الله په لار کښي سعي او جدوجهد اوکړے شی۔ د اسلام په پوره نظام نظر اچولو سره دا خبره واضح کیږی چي دا دین د مسلمانانو په هر اجتماعی کار کښي نظم غواړی او دغه نظم صحیح صورت دپاره داتجویز ورکوی چي کار به د جماعت په شکل او نظم ونسق سره اوکړے شی په جماعت

کښي به سمع او اطاعت وی او یوکس به د دوی آمیر وی که مونځ کولي شی نو جماعت دوجه نه دا مونځ ۲۵،۲۷ درجی د ځانله او بغیر د جماعت کولو مونځ نه بهتر وی دغه رنگه که حج کولي شی نو منظم طریقي سره دي او کړے شي دیو آمیر ماتحت تردي پوري که درے کسان په سفر او وتل نو بیا هم دوی سره په منظم او جماعتی شکل سره سفر کول پکار دی او خپل ملگری نه آمیر جوړول پکار دی۔

اذا خرج ثلاثة في سفر فليؤمروا عليهم احد هم۔ (ابو داود او دمسند احمد)
روایت دے چي : لا يحل لثلاثة يكونون بفلاة من الارض الا امروا عليهم احد هم۔

حلال نده دا خبره چي درې کسان چرته په ځنگل يا صحرا کښي وی او هغوی په خپلو کښي یو په ځان باندي آمیر جوړ نکړی د دینه معلوم شوه چي صرف په سفر کښي نه بلکه په هر حالت کښي مسلمانانو لره منظم طریقي سره ژوند تیروول پکار دی او دوی له هیڅ یو اجتماعي کار هم د جماعت او امارت نه بغیر ندي کول پکار اسلامي شریعت دا هغه روح دے چي هغه عمر فاروق^{رض} پدی الفاظو سره بیان کړي دي (لا اسلام الا بجماعة ولا جماعة الا بامارة ولا امارة الا بطاعة) جامع لبيان العلم ابن عبد البر)۔

جماعت نه بغیر اسلام نه دے او امارت نه بغیر جماعت نه دے او اطاعت نه بغیر امارت نه دے دغه وجه ده چي د جماعت نه بغیر

ژوند د جاهلیت زندگی او د جماعت نه جدا اوسیدل د اسلام نه د جدا اوسیدلو په معنی کړي دي لکه څنګه چې د نبی کریم^ص ارشاد دے۔

انا أمرکم بخمس الله امر فی بهن الجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد فی سبیل الله فانه من خرج من الجماعة قید شبر فقد خلع ربعة الاسلام من عنقه الا ان یراجع ومن دعا بدعوی الجاهلیة فهو من جثی جهنم قالوا یا رسول وان صام و صلی قال وان صلی و صام وزعم انه مسلم۔ (احمد و حاکم)

زه تاسوته د پنځو خبرو حکم درکومه چې د کومو ماته الله حکم را کړي جماعت، سمع، اطاعت، هجرت، الله په لار کښي جهاد چې کوم سر په د جماعت نه یولیشته برابر هم جدا شو نو هغه د اسلام خلقه (رسئ) خپل سټ نه او غورزوله مګر دا که واپس شی جماعت ته او چا چې د جاهلیت (یعنی افتراق او انتشار) دعوت ورکړو هغه جهنمی دے صحابه کرامو^{رض} تپوس او کړو اګر که هغه روژي نیسی او مونځ هم کوی؟ نبی او فرمائیل اګر که هغه مونځ کوي او روژه نیسی او د مسلمان کیدلو دعوی کوی د دي حدیث نه یو شو خبري ثابت کیري۔

۱: د جماعت او آمیر سمع او اطاعت د الله او د رسول صلی الله علیه وسلم حکم دے۔

۲: دین د کار او اصلاحي طریقہ کار صحیح ترتیب دا دے چي رومبي جماعت وی او دهغي داسی نظم وی چي تمام جماعتی خلق (ارکان) دیوآمیر خبره آوری او اطاعت ئی کوی۔

۳: چرته چي هم وی او شئه لکه هم ضرورت او موقع وی نو په دغي لحاظ سره هجرت او جهاد اوکړے شي۔

۴: جماعت نه جدا کیدل گویا که اسلام نه جدا کیدل دی۔

مطلب دا دي چي جماعت نه جدا کیدل زمانه جاهلیت طرف ته واپس تلل دی حُککه چي په هغه دور کښي په عربو کښن توك هم د چا اوریدلو والا نه وو د اسلام اکثر تقاضي او مقاصد نظم جماعت او اجتماعیت سره پوره کیدي شي دغه وجي نه نبی کریم صلی الله علیه وسلم د جماعت نه د جدا کیدلو په صورت کښن د مونخ روژه او مسلماني دعوو باوجود هم د اسلام نه وتلي وئيلي دي۔

زمونبر مطلب کار

زمونبر د جماعت دعوی دا وه چي اصلاح د لاندي نه کیری لکه آبادی چي د بنیاد نه جوړیږي او فساد دبره نه رایی لکه آبادي غورزول د بره چهت نه کیری ترکومي چي د اصلاح او تربیت تعلق دے نو مونبره د خپل ارکانو اصلاح او تربیت په سلسله کښن اول هغوی د قرآن سره متعارف کوو د قرآن سره ورله تعلق جوړ وو او د قرآن په ذریعه سره اول ایمان او دعقیدی او بیا عمل عبادت

اخلاق معاملات او د معاشرت تربیت ورکولو او ورسره داهم ورته وایو چي هر عمل د سنت نبوی^ص او شرعی طریقې نه بغیر قابل قبول نه دے او د دینه علاوه دا عقیده ورله هم مضبوط کولی شی چي دا دین حق د توحید و سنت او شریعت چي د کومو هستیانو یعنی انبیاء صحابه کرام^{رض} سلف صالحین او آئمه مجتهدین او علماء حق په ذریعه موندلې ته رارسیدلي دي نو دهغوی احترام او دفاع په موندلې فرض ده.

ځکه که داهستیاني د مینځ نه اوسیتل شی یا دوی متهم (تهمت لگولي نشوي) کړے شی نو بیا دین دین نه پاتي کیږی دي سره دا که تربیت هم ورکولو چي په دي حق ځان پوهه کول او بیا دخپل صلاحیتونو مطابق درس و تدریس قرآن ژبه و قلم په هر معقول او معتدلي طریقې سره په هره شعبه کښ داحق زیات نه زیات رسول اصلاح او د دي صحیح شهادت ورکولو دپاره تیار وی پاتي شو اقامت دین او اجتماعی اصلاح نو دي په باره کښ زموڼږه کوشش دا دے چي اول یو یو شخص حقیقی مسلمان جوړ کړو چي هغه د اسلام چلتا پهرتا یو نمونه وی - بیا ددي افراد و اصلاح کولو په ضمن کښ د ټول کور محلے علاقے اصلاح کول چي یو داسی منظم سوسائتي (معاشره) جوړه شی چي په هغی کښ اسلام په خپل اصلی شکل کښ کار کو کوونکي اوکتلے شي لکه څنگه چي د صحابه کرام^{رض} او خصوصاً د مدیني منوري د اسلامی

ریاست د وجود او بنیاد سبب هم دا طریقه جوړه شوه او حقیقتا هم دغه بنیادی طریقه ده که چرته د دي لار کښي رکاوټ جوړ شي نو نظام باطل به د مټوپه زور سره ختمول او نظام حق قائم کول به وی لکه څنگه چي مکه مکه مکرمه کښ او شو غرض داچي د تحريك آغاز کولو کښ د دي نه علاوه بله لار نیشته چي مونږ ځائ په ځائ کورونه کښ محلو او د علاقو په سطح مساجد مدارس او سکول کالج یونیورسټي او په هره اداره کښي د قرآن د درسونو خلقي قائم کړو او ددي درسونو په حلقو کښ هغه افراد چي د چا انفرادی اصلاح شوی وی بیایي په نظم جماعت کښ شامل کړو او ځائ په ځائ مختلف ذیل جماعتونه او تنظیمونه دي مقصد دپاره جوړ کړو چي دیو مرکز امیر ماتحت او اشاعت د اصولو مطابق وي چي په خپله خپله طریقه کار اوکړی دا ټول کارونه خود غرضی لالچ ریانسانیت او افراط و تفریط نه پاک وی اخلاص سره صرف د رضائے الهی او خپل مینځ کښي مینه محبت او روړولی باندي مبنی وی چي په هغي کښي د خپل خواهش په ځائ د شریعت تابعداری اصول جماعت پابندی او اطاعت امیر وی۔

تاسو نه زموڼږ مطالبه

بس هم دغه زموڼږ مقصد او همد دغه زموڼږه مشن او پروگرام دې موڼږه صرف اصل اسلام او مکمل اسلام د قرآن وسنت په نهج سره پورته کړے دے نه موڼږه د اقتدار خواهش مند نه د نوټ ووت د حصول شوقیان، زموڼږ مقصد صرف اصلاح ده او مسلمانونو ته زموڼږ

د دعوت د دینه سوا نور هیڅ ندے چي راشئ چي موزره او تاسو خپله او د نورو خلقو اصلاح په قرآن وسنت سره اوکړو او بیا دین حق عملا قائم کړو چي د دنیا والو مخي ته ددي حقیقی گواهان جوړ شو اوس چي کوم خلق زموڼږ جماعت او دا مشن پروگرام او طریقه کار خوښوی د هغوی نه زموڼږه دا مطالبه ده چي زموڼږ په تنظیم کښی شامل دي شی او د دي مشن مخکښي بوتلو دپاره دي میدان ته راوخی دي دپاره تمام صلاحیتونه قربان کړی د خپل فکر دي دے دپاره خرچ کړی او چي کوم سرے په دي جاعت کښي دي عظیم مشن دپاره داخل شو نو هغه دي خپل وخت مال وجان او خپل تمام صلاحیتونه دي مشن دپاره وقف کړی او د دي شریعت، اصول جماعت او د امیر د حکم مطابق دي خرچ کړی پدي لاره کښ هر قسم ردو بدو، کنخل، پروپیگنډی، الزامونه او هر تکلیف دي برداشت کړی د خلقو د اعتراض نه دي نه یریری بلکه سنجیدگی او دلائل سره دي جوابات ورکړی او چرته چي دا طریقه فائده مند نه وي نو هلته دي خپل وخت نه ضائع کوی بلکه خپل مشن دي وړاندې بوخی هم په دي کښي زموڼږ د کامیابی راز پت دے۔

خلاصه د بیان

د دي تمام بیان خلاصه دا وه چي زموڼږ ذمه وارئ دوه قسمه دی۔
 ذاتی ، انفرادی او اجتماعی
 ذاتی او انفرادی ذمه دارئ کښي موزڼږ لره دوه کارونه کول دی۔
 ا: ایمان او عقیده ایزده کول او جوړول

ب: عمل ایزده کول او هغه شریعت مطابق کول
 اوس دا انفرادی ذمه داری او ذاتی اصلاح یعنی عقیده و عمل دپاره
 قرآن ایزده کول او پوهه حاصلول ضروری دی.
 اجتماعی ذمه داری او اصلاح په سلسله کښي هم مونږه لره دوه
 کاره کول دی.

۱: دعوت و اشاعت دین ب، اقامت و نفاذ دین
 او دا اجتماعی اصلاح پوره کولو دپاره جماعت او نظم په شکل کښي
 جدوجهد کول.

تعارف اشاعت

شاعة التوحيد والسنة یو نظریاتی او خالص مذهبی تنظیم و
 تحریک دی چې د دي قائد اعظم هغه امام الانبياء حضرت محمد رسول
 الله صلی الله علیه وسلم دے او دي مرشد امام اعظم ابو حنیفه [ؓ] دے
 کوم جماعت چې د شاه اسماعیل شهید [ؓ] د تحریک او د اکابرین دیوبند
 حقیقی ترجمانی کوونکی جماعت دے چې دهغي پیشوا رئیس المفسرین
 مولانا حسین علی الوانی [ؒ] دے چې دهغي په بنیاد کښي وینه او خوله د
 شیخ القرآن محمد طاهر، شیخ القرآن مولانا غلام الله خان عارف بالله
 قاضی شمس الدین شیخ التفسیر مولانا محمد آمیر بندیالوی او دهغوی
 ده ملگرو شامل ده دا الله تعالی د فضل او رحمت مظهر دے او دا د بے
 شمار علماء حق و تقوی او دعاگانو میوه ده

نن د دي قافلے قائد شيخ القرآن مولانا محمد طيب طاهري صاحب دي او د دي تحريك بل چلوؤنكى خطيب الاسلام مولانا سيد ضياء الله شاه بخارى صاحب دے او د دي بل ذيلي تنظيم نوجوانان توحيد وسنت دے چي په ټول ملك كښي په حوانانو او خصوصا د ديني مدارس او عصری تعليمی اداري، سکول ، وکالج او په يونيورستو کښي کار کوی۔

زمونږه اعلان

- ❖ د الله د توحيد پرچار به کوو او د سيد الانبياء د سنت ترويج به کوو۔
- ❖ د شرک و بدعت قلعه گاني به وړانولو دپاره به د خپل سر بازی لگوو۔
- ❖ د هر مشرک سره به زمونږ دشمني او هر موحد سره به زمونږ دوستی وی۔
- ❖ دهر بدعتی سره به زمونږ جهگړه او هر سنی سره به زمونږه پېچان وی۔
- ❖ حاکمیت اعلیٰ به صرف دیو الله احکم الحاکمین تسلیم کوو او د غیر الله حاکمیت اعلیٰ کیدلو نه مونږ باغیان یو او دا بغاوت به هم دغه شان کوو۔

❖ موبږ د هر هغه عبادت منکر یو چي په هغي کښي د غیر الله شمولیت وی.

❖ موبږ دهغه اطاعت منکر یو چي په هغي کښي د غیر الله دپاره قبولیت وی.

❖ موبږ دهغه تبلیغ منکر یو چي کوم کښي مدهانت وی او مدهانت ته نوم د حکمت ورکړي شوي دی.

❖ موبږ د هغه سیاست منکر یو چي کم کښي مقصود اقتدار وی.

❖ موبږ د هغه طریقت نه منکر یو چي د کوم نه مقصود کاروبار وی.

❖ موبږ د هغه مشروالي نه پناه غواړو چي په هغي سره د شریعت سپک والي وی.

❖ موبږ د هغه رهنمائی نه لرے تختو کوم چي د اسلامی قیادت په تندی باندي یو بد داغ وی.

❖ موبږ د هغه ثقافت نه انکار کوو چي پکښي د بے غیرتۍ تعلیم وی.

❖ موبږ د هغه تعلیم نه انکار کوو چي درندگی، سیکولری او کفر بنائی.

❖ مونڙ په دنیائے اسلام کښي د ریشتي مسلمانونو کتلو امید ساتو.

❖ مونڙ په زمکه باندي د الله کلمه اوچتول غواړو او دغه زمونڙ منزل دے.

مونڙ ته دا علاء کلمة الله د پاره د الله د بندگانو ضرورت دے
 غرض دا چي د بندگانو نه بلکه دکشتو سوزونکي او جنگيدونکي
 مجاهد ضرورت دے په نوم چي موحد وي د هغه نه د توحيدى جماعت د
 محبت نه ډک کارکنانو ضرورت دے د شخصياتو پچاربان(عبادت
 کوونکى) نه د هر مشرک و ملحد سره جنگ کونکى جانباز و
 ضرورت دے د فرقه بازو نه منظم بېرشيړانو ضرورت دے د خور
 وورسيل نه.

د مومنانه فراست لرونکى او مجاهدانه شجاعت لرونکى
 قيادت ضرورت دے د چندو ورکونکو د چا پلوسى، د نعرے
 وهونکو، د خوشحاله کولو مهارت لرونکي او عام طريقه او
 ميدان کښي د تللو فطرت لرونکي مشروالى نه.

زموڼږ منشور (اغراض و مقاصد)

- ۱: د توحید اشاعت او د شرک و بدعت رد کول.
- ۲: د انبیاء د عصمت او عقیده ختم نبوت حفاظت کول.
- ۳: تمام صحابه کرام^{رض} عادلان راشدان او معیار حق گنډل او دوی د تنقید و تنقیص (کم والی) نه بالا تر گنډل او د دوی د مقام د فاع کول.
- ۴: د فقه څلور واړه مسلکونه حق گنډل او د امام ابوحنیفه^{رض} د مسلک پیروی او ترویج او د سلف صالحین احترام کول.
- ۵: فهم قرآن عام کول او د اصلاح عقائد و اعمال دپاره د قرآن د درسونو اهتمام کول.
- ۶: د پاکستان د سالمیت او پدې کښې د اسلامی نظام د نفاذ دپاره جدوجهد کول او داسې ماحول پیدا کول چې د اسلامي نظام دپاره جوړوی.
- ۷: د مغربي تهذیب په مقابله کښې اسلامی کلچر له فروغ ورکول او د اسلام سره متصادم دټولو ازمونو مثلا کمیونزم سوشل ازم کپتل ازم اوسکو لرازم وغیره سدباب کول.
- ۸: غلبه اسلام او دفاع دپاره د مجاهدینو ملگر تیا کول جهادي ک لچرله فروغ ورکول او وخت راتلو سره د فوج شاپه شا اودریدل.

۹: فحاشی و عریانی او د جاهلیت رسوماتو حتمولو په ذریعه سره

اصلاح د معاشرې کول.

۱۰: حُوانان عموما او طلبه خصوصا د نوجوانان توحید و سنت

NTS د اغراض و مقاصد تکمیل او تبلیغ و اشاعت دپاره تیارول.